

Arrest

nr. 103 684 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 21 februari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker F. A. kwam volgens zijn verklaringen op 12 februari 2009 het Rijk binnen en diende op 13 februari 2009 een tweede asielaanvraag in. Verzoekster F. N. kwam volgens haar verklaringen op 12 februari 2009 het Rijk binnen en diende op 13 februari 2009 een eerste asielaanvraag in. Op 21 januari 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer F. A. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Kirgizië en van Oezbeekse origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw politieke activiteiten. U vreest ook problemen bij terugkeer omwille van uw origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Na uw verblijf in België in het kader van uw eerste asielaanvraag (dd. 01/08/2005) vertrok u in 2006 naar de Russische Federatie. U vroeg er eveneens asiel aan maar uw aanvraag werd geweigerd. Uw vrouw, die al die tijd dat u in België verbleef zelf illegaal in Sint Petersburg had verbleven, werd samen met u naar Kirgizië teruggebracht. Bij aankomst werd u opgepakt en naar een gevangenis in Djalalabad gebracht. Gedurende een week werd u mishandeld. Na enkele maanden, in mei 2006, kon uw vader u vrijkopen. U verhuisde met uw gezin naar Bishkek waar u ging studeren. U trok veel op met uw jeugdvriend E.B. (...), die ondertussen leider van de Groene partij geworden was. In Bishkek richtte u een copy center op. Het was gelegen in de Togolok-moldo straat, op hetzelfde adres als de kantoren van de Groene partij van E.B. (...). Hoewel u geen lid was van de Groene partij hielp u E. (...) met het papierwerk. Zo drukte u documenten voor betogingen en vergaderingen af. Ook maakte u op vraag van E. (...) karikaturen van president Bakiyev. In november 2008 vonden overheidspersonen de karikaturen tijdens een inval in de kantoren van de Groene partij. Op 25 december 2008 werd een huiszoeking uitgevoerd in uw bureau, waar ze de karikaturen op uw computer vonden. Op 29 december 2008 werd u opgeroepen bij de veiligheidsdienst van het land (SNB). Ze zeiden dat deze karikaturen de autoriteit van de president schaadden en dat het verboden was volgens de wet. Ze dreigden ermee u op te sluiten in de gevangenis, tenzij u informant zou worden en informatie zou verzamelen over de Groene partij en de oppositie. Na het tekenen van een uitreisverbod werd u vrijgelaten. Op 1 januari 2009 vielen onbekenden uw woning binnen. Ze sloten de kinderen op in de badkamer. Uw vrouw werd op de grond geduwd en haar kleren werden gescheurd. Bijna werd ze verkracht. De volgende dag kocht u treintickets naar Moskou en Sint Petersburg. Op 3 januari 2009 verliet u Kirgizië. U reisde per trein naar Moskou en van daar naar Sint Petersburg. Daar verbleef u enkele weken bij uw tante. Van daar reisde u verder per bus naar België. Op 13 februari 2009 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Uw vrouw en kinderen vroegen toen samen met u, voor de eerste keer, asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Toen u al in België verbleef vernam u van uw vader, die nog in Kirgizië verblijft, dat er mensen van de overheid u zoeken aangezien u een uitreisverbod had getekend.

Twee schoonzussen van u, S.Z. (...) (o.v. 6.424.602) en S.N. (...) (o.v. 5.177.460) vroegen ook asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Sinds uw verblijf in België vernam u ook dat er in Kirgizië etnische problemen ontstonden in juni 2010. Uw vader, die in Suzak woont, werd opgepakt en enkele maanden vastgehouden in Sizo (voorhechtenis). Uw schoonouders, S.B. (...) en S.R. (...) (o.v. 6.667.059) zijn na de onlusten van juni 2010 gevlucht uit Djalalabad en vroegen ondertussen ook asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vreest voor uw veiligheid bij uw terugkeer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u asiel aanvroeg omwille van uw politieke activiteiten. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u ernstige problemen vreest bij een eventuele terugkeer wegens een etnisch conflict dat ontstaan is toen u reeds in België verbleef.

*Betreffende uw politieke problemen dient het volgende te worden opgemerkt. Enerzijds haalt u problemen aan die rechtstreeks verband houden met de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Het betreft problemen omwille van uw **banden met K.B. (...)**, de voorzitter van het Oezbeekse nationaal cultureel centrum, voor wie u gewerkt zou hebben en campagne zou hebben gevoerd tijdens de parlementsverkiezingen in Kirgizië in 2005 (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 6). Echter, in het kader van uw eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat uw politieke activiteiten en de problemen die u als gevolg van uw politiek engagement verklaarde te hebben gekend niet geloofwaardig zijn. Voor de motivatie wordt verwezen naar de beslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier. Bijgevolg kan aan de problemen die u als gevolg hiervan bij uw terugkeer naar Kirgizië in 2006 zou hebben gekend (arrestatie bij aankomst in Kirgizië, mishandeling, maandenlange vasthouding in de gevangenis van Djalalabad; CGVS, dd. 11/01/2011, p. 6) evenmin geloof gehecht worden.*

*Anderzijds haalt u problemen aan die verband houden met uw **banden met E.B. (...)** van de Groene partij. Zo haalt u een huiszoeking in uw copy center aan op 25 december 2008 waarbij de door u aangemaakte karikaturen van president Bakiyev werden aangetroffen (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt dat u nadien werd opgeroepen door de veiligheidsdienst van het land waar u werd gedwongen om informatie te verzamelen over de Groene partij en de oppositie en dat u en uw gezinsleden in uw woning werden aangevallen door onbekenden. Hierbij dient het volgende te worden opgemerkt. Uw schoonzus Z. (...) (o.v. 6.424.602), de zus van uw vrouw, haalt eveneens problemen aan omwille van haar werkzaamheden bij de Groene partij van E. (...). Zo verklaarde uw schoonzus dat ze vanaf augustus 2006 werkte als secretaresse voor de partij van de Groenen (CGVS,*

Z. (...), dd. 18/08/2009, p. 4). Ook verklaarde uw schoonzus dat haar problemen begonnen op 13 december 2008, toen een tiental mensen binnenvielen op haar werk en karikaturen aantroffen aan de muren (CGVS, Z. (...), dd. 18/08/2009, p. 9-10). Daarbij verklaarde uw schoonzus dat ze tijdens een ondervraging op 10 januari 2009 werd bedreigd dat ze als beschuldigde zou worden beschouwd indien ze niet met hen zou meewerken en niet zou vertellen wie de tekenaar van de karikaturen was (CGVS, Z. (...), dd. 18/08/2009, p. 13). Opmerkelijk hierbij is het feit dat uw schoonzus verschillende bladzijden met daarop karikaturen aanbrengt (zie opsomming van de documenten in de beslissing in het kader van de asielaanvraag van Z. (...), waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier), terwijl u persoonlijk geen enkele van dergelijke karikaturen kan voorleggen, hoewel u verklaarde ze zelf te hebben gemaakt (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 3). In dit verband is het zeer opmerkelijk dat uw schoonzus u zelfs niet heeft vernoemd als auteur van de karikaturen, toen haar tijdens haar gehoor op het CGVS specifiek gevraagd werd naar de maker(s) ervan. Zij stelde immers in zeer algemene bewoordingen dat 'onze activisten, de jongeren dat hebben getekend'. Indien u werkelijk de auteur zou zijn van de karikaturen, kan toch verwacht worden dat uw schoonzus daarvan op de hoogte zou zijn. Uw vrouw haalde bovendien nergens aan dat haar jongste zus Z. (...) dezelfde problemen kende als u. Integendeel, uw vrouw ontkende manifest dat de problemen van haar zus Z. (...) te maken hadden met de problemen van u (CGVS, vrouw, dd. 11/01/2011, p. 3). Bovendien haalde uw schoonzus Z. (...) nergens aan dat uw vrouw problemen kende in Kirgizië. Zo blijkt uit de verklaringen van uw schoonzus Z. (...) voor het Commissariaat-generaal dd. 18/08/2009 dat haar twee zussen (waaronder dus uw vrouw) op het moment van het interview nog in Djalal-abad woonden en dat ze 'geen problemen hebben en thuis zitten' (CGVS, Z. (...), dd. 18/08/2009, p. 4). Nochtans blijkt uit uw asiëldossier dat u en uw vrouw reeds begin januari 2009 Kirgizië ontvluchtten wegens zware problemen waaronder een poging tot verkrachting van uw vrouw. Het is weinig overtuigend dat uw vrouw en uw schoonzus niet op de hoogte zouden zijn van elkaars problemen, terwijl ze ontstonden in dezelfde periode en bovendien veroorzaakt werden door eenzelfde incident (het ontdekken van de karikaturen), gelieerd aan dezelfde politieke partij (Groene partij van E.B. (...)). Al deze vaststellingen ondermijnen uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze. Verder dient te worden opgemerkt dat u zelfs niet weet of er al dan niet een zaak werd opgestart tegen E. (...), hoewel u naar eigen zeggen persoonlijk contact had met E. (...). U vertelde immers dat u al uw problemen aan hem heeft verteld (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 4). Dit gebrek aan interesse in het actuele lot van uw vriend, over wie u wel wist te vertellen dat hij in 2007 al een keer tot tien dagen cel werd veroordeeld (DVZ, vraag 36), zet verder vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Wat er ook van zij, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier blijkt dat de drie gearresteerde leden van de Groene Partij, waaronder E. (...), op 9 april 2010 reeds werden vrijgelaten en dat men de beschuldigingen tegen hen heeft laten vallen. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat u, zelfs indien u banden had met E. (...), bij uw terugkeer naar Kirgizië om die reden nog problemen zou riskeren.

Betreffende uw **vrees voor terugkeer naar Kirgizië omwille van de etnische onlusten** aldaar tussen Kirgiezen en Oezbeken, die plaatsvonden vanaf juni 2010 (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 7), dient vooreerst het volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw laatste officiële registratie had in Suzak, de gemeente naast Djalal-abad, terwijl u volgens uw verklaringen vanaf 2006 in feite in de hoofdstad Bishkek, in het noorden van het land, woonde doch zonder registratie (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 7). Uit uw paspoort blijkt inderdaad dat u uw laatste officiële registratie had in Suzak. Echter uit uw paspoort blijkt verder dat u reeds in 2006 bent uitgeschreven uit Suzak. Uit uw paspoort kan niet worden afgeleid dat u nadien nog ergens een registratie heeft gehad. Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u problemen ondervond om zonder registratie gedurende drie jaar (tot aan uw vertrek) in Bishkek te wonen (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 8). Dit laatste blijkt ook uit het feit dat u er op officiële wijze een kopieercentrum runde, dat op uw naam stond ingeschreven (documenten 10a, 10b, 10c en 10f). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt nu dat in het noorden van Kirgizië, waar u vandaan komt, geen sprake was van grootschalige interetnische clashes tussen Kirgiezen en Oezbeken zoals deze in Osj en Djalalabad in juni 2010. Hoewel ook in het noorden een nationalistisch gevoel leeft, wat op individueel niveau kan uitmonden in daden van vervolging, heeft dit niet geleid, noch leidt dit actueel tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oezbeken. Daarom kunnen de loutere Oezbeekse origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u zelf niet aanwezig was in Kirgizië toen de onlusten uitbraken. Opmerkelijk is tevens dat uw verklaringen, omtrent de eventuele problemen van uw achtergebleven familieleden in het zuiden van Kirgizië, niet consistent zijn. Zo verklaarde u in uw eerste interview voor het Commissariaat-generaal dat uw vader tijdens de zuiveringsacties werd aangehouden en gedurende twee maanden werd vastgehouden in voorhechtenis (Sizo). Daarbij verklaarde u dat uw vader een uitreisverbod heeft

moeten ondertekenen, dat zijn documenten werden afgenomen en dat hij dreigementen kreeg van criminele bendes die aasden op zijn eigendommen en gronden (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 8). Echter, tijdens uw tweede interview voor het Commissariaat-generaal ontkende u herhaaldelijk en formeel dat uw vader persoonlijk problemen heeft gehad tijdens (of na) deze onlusten (CGVS, dd. 05/11/2012, p. 2, 3, 4). Tijdens het tweede interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op de inconsistentie in uw verklaringen. Hierop heeft u verklaard dat niet uw vader, maar uzelf in Sizo werd vastgehouden gedurende enkele maanden, namelijk in 2006 (CGVS, dd. 05/11/2012, p. 4). Dit is echter geen afdoende uitleg aangezien de inconsistentie onmiskenbaar blijft bestaan. Gezien deze inconsistentie betreffende de problemen van uw familie tijdens de etnische onlusten in Kirgizië, kan u bezwaarlijk uw vrees voor terugkeer aannemelijk maken. Deze inconsistentie betreffende de problemen van uw familie tijdens de etnische onlusten in Kirgizië in juni ondermijnen bovendien verder uw algehele geloofwaardigheid.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw **beweerde reisroute** en reisdocumenten niet geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u per trein van Bishkek (Kirgizië) via Moskou naar Sint Petersburg te zijn gereisd (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u van Sint-Petersburg naar België reisde met een bus. U verklaarde dat u, om naar België te reizen, beschikte over een vals paspoort dat een vriend van uw tante had aangeschaft (CGVS, p. 9). U verklaarde echter niet eens te weten op welke naam dit valse paspoort dan wel stond en of er al dan niet een visum in zat (CGVS, p. 9-10). Het is echter niet geloofwaardig dat u niet zou weten met welk reisdocument (onder welke naam, met welk visum) u naar de Europese Unie bent gereisd, gezien de strenge grenscontroles aan de Europese buitengrenzen en zeker de Schengengrenzen, met steeds de mogelijkheid tot persoonlijke controles. Dit doet vermoeden dat u moedwillig tracht om uw reispaspoort (met daarin de exacte vertrekdata en eventuele visa) voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden, wat niet getuigt van een daadwerkelijke medewerking met de Belgische asielinstanties. Bovendien zet dit verder vraagtekens bij de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiäre bescherming.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag (uw verstreken paspoort, de geboorteaktes van u, uw vrouw, uw twee kinderen en twee schoonzussen, uw huwelijksakte, de identiteitskaart van uw vrouw, documenten in verband met uw copy center, een oproepingsbrief van het gerecht op uw naam, de vertaling van twee diploma's van uw vrouw, documenten van de moeder van uw vrouw, foto's van een woningbrand, een krantenartikel uit een Belgische krant, een DVD, een video en een aanbevelingsbrief van Batyrov) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Betreffende uw paspoort kan worden opgemerkt dat pagina 17-18 ontbreekt. Uw uitleg, dat u uw paspoort enkele keren kwijt bent geweest en dat u het ontbreken van een pagina nooit heeft opgemerkt (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 9), is weinig overtuigend. Dit bevestigt bovendien de vermoedens dat u tracht om moedwillig informatie betreffende uw reisdata en mogelijke visa verborgen te houden. Hoe dan ook verschaft dit paspoort geen details over de door u aangehaalde problemen. De geboorteaktes, identiteitskaart van uw vrouw en uw huwelijksakte bevatten uitsluitend identiteitsgegevens betreffende uw familieleden, doch handelen niet over de door u aangehaalde problemen. Dit laatste geldt ook voor de documenten van uw bedrijf, de vertaling van de diploma's van uw vrouw, de documenten van de moeder van uw vrouw en het krantenartikel. De oproepingsbrief van het gerecht stelt dat u op 29 december 2008 moest verschijnen voor het nationale veiligheidscomité in Bishkek, doch dit document kan de vastgestelde ongeloofwaardigheden niet verklaren of weerleggen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat deze oproeping te maken heeft met de vervolging naar aanleiding van de cartoons voor de Groene partij (CGVS, dd. 11/01/2011, p. 3), waarover reeds werd gesteld dat er geen sprake meer is van vervolging van leden, laat staan van sympathisanten van de Groene partij. De aanbeveling van Batyrov stelt dat u in de periode van 2001 tot 2005 werkzaam was in een cultuurcentrum, doch dit handelt over de problematiek die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag, waarover reeds werd gesteld dat deze verklaringen niet geloofwaardig bleken. De video toont beelden van u met verwondingen aan uw gezicht, doch er valt niet uit af te leiden hoe u deze verwondingen dan wel heeft opgelopen. Bijgevolg kan deze video de vastgestelde ongeloofwaardigheden niet verklaren of herstellen. De DVD bevat foto's en filmmateriaal betreffende de gebeurtenissen in Djalal-abad in juni 2010, doch aangezien u toen zelf al in België verbleef kan u niet aantonen dat u zelf slachtoffer zou zijn geweest van deze incidenten.

Voor de volledigheid kan nog worden toegevoegd dat er in het kader van de asielaanvraag van uw schoonouders, S.B. (...) en S.R. (...) (o.v. 6.667.059), op 28 augustus 2012 een beslissing van erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling werd genomen op basis van de elementen eigen aan het dossier van uw schoonouders. In het kader van de asielaanvraag van uw schoonzus S.Z. (...) (o.v.

6.424.602) werd op 18 juli 2012 een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling en weigering van toekenning van het statuut van Subsidiare bescherming genomen op basis van de elementen eigen aan het dossier van uw zus. In het kader van de asielaanvraag van uw andere schoonzus, S.N. (...) (o.v. 5.177.460), werd op 14 juli 2003 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw F. N. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Kirgizië en van Oezbeekse origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van de activiteiten van uw man. U vreest ook problemen bij terugkeer omwille van uw origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

In 1998 huwde u met uw man. Nadien studeerde u. Uw man had in 2005 problemen. Zelf was u toen zwanger. U bent niet op de hoogte van de problemen van uw man. Uw man heeft toen voor de eerste keer asiel aangevraagd in België, maar hij keerde terug naar Sint Petersburg waar u verbleef bij een tante van uw man. Op een dag werd u samen met uw man en nog een vijftigtal anderen teruggestuurd naar Kirgizië wegens jullie illegaal verblijf in de Russische Federatie. Uw man werd bij aankomst in Kirgizië opgepakt en kwam na enkele maanden terug vrij. Dat was ergens in het jaar 2006. U heeft geen idee waarom uw man was opgepakt. U en uw man gingen in Bishkek wonen. Uw ouders woonden in Djalal-abad en uw schoonouders woonden in Suzak. Uw man richtte een internetcafé op in Bishkek. Hij was tegen president Bakiyev en hielp de oppositie. Zelf bent u niet op de hoogte van de activiteiten van uw man, u hield zich bezig met de kinderen. Op 1 januari 2009 vielen vier onbekenden uw woning binnen. Het had te maken met de problemen van uw man. Ze sloten de kinderen op in een kamer en wilden de kleren van uw lichaam trekken. Door tussenkomst van de burens vluchtten de onbekenden weg. U en uw man besloten te vluchten.

Op 2 januari 2009 vertrok u uit uw land. U reisde per trein via Moskou naar Sint Petersburg. Daar bleef u met uw gezin ongeveer een maand bij een tante. Verder reisde u met een bus naar België. Op 13 februari 2009 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Eén van uw zussen, S.N. (...) (o.v. 5.177.460), verblijft reeds een aantal jaren in België.

Uw zus S.Z. (...) (o.v. 6.424.602) vroeg in april 2009 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Zij verliet haar land omwille van politieke redenen, maar u bent niet precies op de hoogte van haar problemen.

Sinds uw verblijf in België vernam u dat er in Djalal-abad etnische conflicten tussen Oezbeken en Kirgiezen ontstonden in de lente van 2010. Gedurende enkele dagen kon u uw ouders niet bereiken. Uiteindelijk slaagde één van uw zussen erin om contact te leggen. De woning van uw ouders werd geplunderd. Uw ouders, S.B. (...) en S.R. (...) (o.v. 6.667.059), zijn ondertussen gevlucht uit Kirgizië en vroegen ook asiel aan in België. Een koppel, dat u beschouwt als uw grootouders, raakte zijn huis kwijt door brandstichting en kreeg van een organisatie een noodwoning in Kirgizië. Omwille van deze problemen in Kirgizië heeft u vrees bij een eventuele terugkeer naar Kirgizië.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die uw man aanhaalde ter staving van zijn asielaanvraag, namelijk problemen omwille van uw man en vrees voor terugkeer omwille van etnische incidenten in uw afwezigheid in Kirgizië. In het kader van de asielaanvraag van uw man werd een beslissing van weigering van erkenning als Vluchteling en weigering van toekenning van het statuut van Subsidiare bescherming genomen. De motivatie wordt hieronder weergegeven:

(...)

[De bestreden beslissing van verzoeker wordt hernomen]

Bijgevolg kan er in het kader van uw asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiare bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers roepen als eerste en enige middel een “*Schending van de motiveringsverplichting (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur*” in.

2.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekers preciseren in het geheel niet op welke wijze de “*beginselen van behoorlijk bestuur*”, in casu zouden zijn geschonden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. Verzoeker, F. A., diende een tweede asielaanvraag in. De eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers band met K. B., de voorzitter van het Oezbeekse nationaal cultureel centrum,

verzoekers politieke activiteiten en de voorgehouden problemen omwille van dit politiek engagement niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoeker steunt zijn tweede asielaanvraag deels op dezelfde elementen als zijn eerste asielaanvraag. Hij laat dienaangaande in zijn verzoekschrift gelden dat *“Eerste verzoeker heeft reeds een negatieve beslissing gehad na zijn eerste asielaanvraag. Daarom worden zijn verklaringen met betrekking tot die periode evenmin geloofd. Verzoeker blijft wel vasthouden aan zijn verklaringen”*.

3.3. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal, wat betreft verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn banden met K. B. (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p. 6), terecht heeft aangegeven dat, aangezien in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat verzoekers politieke activiteiten en de daaruit voortvloeiende problemen niet geloofwaardig zijn, er aan de problemen die verzoeker als gevolg hiervan bij zijn terugkeer naar Kirgizië in 2006 zou hebben gekend (arrestatie bij aankomst in Kirgizië, mishandeling, maandenlange vasthouding in de gevangenis van Djalal-abad; zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p. 6) evenmin geloof gehecht worden.

3.4. Verzoeker heeft het niet nuttig geacht tegen deze weigering in beroep te gaan en is naar de Russische Federatie vertrokken waar zijn vrouw verbleef. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

3.4.1. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen bijkomende geobjectiveerde elementen aanbrengt die in een ander licht kunnen werpen op de feiten zoals aangevoerd tijdens zijn eerste asielrelaas. Uit verzoekers verklaringen, afgelegd op het CGVS, blijkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan het voorgehouden asielrelaas en het daaruit voortvloeiende gevolg dat *“Zij kunnen niet terugkeren naar hun land omdat eerste verzoeker vreest te zullen worden opgepakt en gevangengezet door de autoriteiten [...]”*. Zowel verzoeker als verzoekers schoonzus verklaarden in december 2008 problemen te hebben gekend omdat op hun beide werkplaatsen karikaturen werden aangetroffen die verband hielden met de Groene partij van E. B. Alhoewel hieruit blijkt dat verzoeker en verzoekers schoonzus problemen aanhaalden die ontstonden in dezelfde periode en die werden veroorzaakt door eenzelfde incident is het opmerkelijk dat ze aangaande deze problemen tegenstrijdige verklaringen afleggen. Zo merkte de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen correct op dat het opmerkelijk is dat verzoekers schoonzus verschillende bladzijden met daarop karikaturen aanbracht (zie opsomming van de documenten in de beslissing in het kader van de asielaanvraag van Z., waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier), terwijl verzoeker zelf geen enkele karikatuur kan voorleggen, hoewel verzoeker uitdrukkelijk verklaarde *“Ik had internet café en daar hebben we karikaturen gemaakt, samen met andere kerels”* (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p. 3). Hierbij voegt zich nog het feit dat verzoekers schoonzus verzoeker niet heeft vernoemd als auteur van de karikaturen, toen haar tijdens haar gehoor op het CGVS specifiek gevraagd werd naar de maker(s) ervan (zie gehoor CGVS Z. 18.08.2009, p. 15 : *“onze activisten, de jongeren hebben dat getekend”*). Waar verzoeker ter verdediging eerst aangeeft dat hij het bijzonder jammer vindt dat hij tijdens het gehoor niet geconfronteerd werd met het feit dat zijn schoonzus karikaturen zou hebben aangebracht, antwoordt de Raad dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. Daarbij kan verzoeker bezwaarlijk beweren niet grondig te zijn gehoord over de mogelijke bijkomende gegevens en gevolgen van de eerste asielaanvraag. Integendeel verzoeker werd herhaaldelijk gevraagd of hij *“nog concrete incidenten (...) ? Vraag opnieuw? (...) Heeft u alle incidenten verteld of niet?”* en of hij nog *“info over de zaak actueel omtrent die zaak van de cartoons?”* heeft (CGVS-gehoor p. 6-7).

Verzoeker verwijt het CGVS *“de door Z. aangebrachte karikaturen niet aan het dossier toegevoegd”* te hebben *“minstens heeft de raadsman van verzoekers ze niet ontvangen, ondanks vraag tot overmaken van de stukken die het CGVS toevoegt aan het dossier ter staving van de beslissing. Op die manier kan eerste verzoeker niet controleren of het wel karikaturen zijn die door hem gemaakt zijn”* terwijl niet kan worden ingezien waarom het CGVS spontaan het dossier van een derde zou overmaken aan verzoekers advocaat. Verzoeker brengt ook thans geen nuttige toelichtingen en elementen bij.

Integendeel, verzoekers verklaring voor het feit dat zijn schoonzus hem niet heeft genoemd als auteur van de tekeningen dat *“Nergens in de beslissing beweert eerste verzoeker dat hij de karikaturen getekend heeft. Hij heeft ze wel gemaakt. Eerste verzoeker heeft geen tekentalent. Hij had wel ideeën”*

(samen met verschillende anderen, zoals hij verklaart) en die werden op papier gezet door drie of vier studenten die daar wel talent voor hadden. Zij waren de eigenlijke tekenaars en dat is hetgeen Z. bedoeld heeft" is een *post factum* bewering, aangehaald in een poging om de vastgestelde tegenstrijdigheden te vergoelijken. Nergens uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij enige intellectuele of conceptuele inbreng had of activiteiten deelde inzake de karikaturen.

Ook over de opwerping in het verzoekschrift dat verzoekers schoonzus de vraag op het CGVS verkeerd begrepen heeft toen ze stelde dat verzoekers op het moment van haar gehoor nog in Dzhala-Abad woonden en er geen problemen kenden - dit terwijl verzoekers reeds sinds februari 2009 in België verblijven - blijft een *post factum* bewering gesteund op de veronderstelling de vastgestelde tegenstrijdigheden aannemelijk te maken, wat de Raad niet aanneemt.

3.4.2. Voorts, indien verzoekers rechtstreekse band met E. B. en de Groene partij aan de onmiddellijke basis ligt van zijn problemen en dat het op verzoek van E. was dat verzoeker de karikaturen zou hebben gemaakt, is het redelijk aan te nemen dat verzoeker zich interesseert in deze persoon. Verzoekers uitdrukkelijke bewering "*Ja, ik had goede contact met E.B., de leider van de partij*" (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p.2) blijkt niet uit zijn verklaringen. Verzoeker is immers onwetend of er tegen E. ook een zaak is gestart in verband met de karikaturen (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p. 4). Verzoekers onwetendheid en gebrek aan interesse op dit punt ondergraven de waarachtigheid van zijn beweerde problemen. Uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de drie gearresteerde leden van de Groene Partij, waaronder E., op 9 april 2010 reeds werden vrijgelaten en dat men de beschuldigingen tegen hen heeft laten vallen. Verzoeker kan beweren dat hij bij een terugkeer naar Kirgizië nog problemen zou riskeren (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2013 p.4 "*Men kan toch niet redelijkerwijs zeggen dat er geen gevaar meer is, enkel omdat men een klacht heeft laten vallen*") doch komt opnieuw niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing, wat bezwaarlijk een deugdelijk verweer is. De Raad is van mening dat het inderdaad niet aannemelijk is dat, bovenstaande informatie in rekening genomen en zelfs indien verzoeker banden had met E., hij bij een terugkeer naar Kirgizië gevaar zou lopen.

3.5. De Raad wenst hier nog aan toe te voegen dat -zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers asielaas, *quod non in casu*- verzoekers politieke profiel niet van die aard is dat hij zou worden gevisieerd door de Kirgizische autoriteiten. Verzoeker is namelijk nooit lid geweest van de Groene partij, nam nooit deel aan manifestaties en verklaarde uitdrukkelijk "*ik wou niets met de politiek te maken hebben, toen ik de eerste keer kwam, had ik juist problemen met politiek, daarom had ik besloten dat niet te doen, geen contact meer te hebben met partijen*" (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p.2-3). Uit zijn verklaringen op het CGVS en uit zijn verzoekschrift blijkt tevens dat hij, voor zover waarachtig, enkel papierwerk deed indien zijn vriend E. B. hem daarom verzocht. De Raad ziet dan ook niet in waarom de Kirgizische overheid verzoeker zou viseren of zou aanzien als een effectieve bedreiging van het regime of voor de stabiliteit van het politieke systeem. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat personen met een aan hem gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Kirgizië gevaar zouden lopen. Zoals de Belgische asielinstanties en de Raad kan de Kirgizische overheid slechts vaststellen dat verzoeker geen politieke agenda heeft, een ondermaatse politieke kennis en interesse heeft en geen inbreng had in karikaturen of ander propagandamateriaal.

3.6. Verzoekers herhalen in hun verzoekschrift dat ze tevens niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst omdat ze de "*algemene onveiligheidssituatie voor mensen van Oezbeekse afkomst vrezen*". Verzoekers halen aan dat "*De subject related briefing dat toegevoegd is aan het dossier toont geenszins een geruststellend beeld. Er is zeker en vast sprake van discriminatie en verkettering van mensen van Oezbeekse origine*". Dit betreft, zoals de commissaris-generaal terecht in zijn verweernota van 19 maart 2013 aangeeft, een uiterst selectieve lezing van de aan het administratieve dossier gevoegde informatie. Deze lezing doet echter geen afbreuk aan deze "*subject related briefing*", waaruit blijkt dat in het noorden van Kirgizië, waarvan verzoeker afkomstig is, geen sprake was van grootschalige interetnische confrontaties tussen Kirgiezen en Oezbeken zoals deze in Osj en Djalalabad in juni 2010. Hoewel ook in het noorden een nationalistisch gevoel leeft, heeft dit niet geleid en leidt dit ook actueel niet tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oezbeken. Daarom kunnen de loutere Oezbeekse origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Verzoekers slagen er evenmin in een afdoende verklaring te geven voor de weinig samenhangende verklaringen aangaande de problemen van hun achtergebleven familieleden in het zuiden van Kirgizië. Verzoeker spreekt zichzelf daarbij opnieuw tegen waar hij in het verzoekschrift aangeeft dat er geen problemen "waren", maar dat zijn vader "nu" wel problemen heeft met criminele bendes die zijn eigendom proberen af te nemen. Verzoeker verklaarde echter aanvankelijk "*vader werd tijdens*

zuiveringsacties aangehouden en twee maanden Sizo vastgehouden, hij moest losgeld betalen en een uitreisverbod tekenen, ze hadden zijn doc afgenomen, nu krijgt hij dreigementen" (zie gehoor CGVS verzoeker 11.01.2011, p.8). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker daarentegen uitdrukkelijk dat zijn vader nooit zelf problemen heeft gehad met de politie (zie gehoor CGVS verzoeker 05.11.2012, p.4; zie ook aangaande de onlusten in de zomer van 2010: Vraag: "*Hebben uw ouders er persoonlijk last mee gehad, of niet?*" Antwoord: "*Nee, ze hebben niet geleden*") zodat er slechts kan vastgesteld worden dat verzoeker een asielrelaas opbouwt, aanvult en wijzigt. Geenszins is aannemelijk dat verzoeker kan vergeten of zijn vader al dan niet zware problemen gehad heeft. Deze inconsistenties betreffende de problemen van de familie tijdens de etnische onlusten in Kirgizië ondermijnen verder de algehele geloofwaardigheid van verzoekers.

3.7. De door verzoekers neergelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. Integendeel verzoeker blijft in gebreke om in zijn verzoekschrift uit te leggen waarom in het door verzoeker neergelegde vervallen paspoort (vervaldatum 2.12.2009) de pagina's 17-18 ontbreken, waaruit zoals verzoeker beweert, bezwaarlijk kan worden afgeleid "*Verzoeker heeft niets te verbergen in verband met zijn reisweg. Daarom heeft hij ook zijn paspoort voorgelegd*". Verzoeker blijft dus moedwillig in gebreke informatie te geven betreffende zijn reisdata en mogelijke visa. De neergelegde geboorteaktes, identiteitskaart van verzoekster, de huwelijksakte, de documenten aangaande het bedrijf, de vertaling van de diploma's van verzoekster, de documenten van verzoeksters moeder en het krantenartikel bevatten enerzijds louter identiteitsgegevens en hebben anderzijds geen betrekking op de door verzoekers aangehaalde problemen.

De oproepingsbrief van het gerecht dat verzoeker op 29 december 2008 moest verschijnen voor het nationale veiligheidscomité in Bishkek "*in hoedanigheid van getuige*", kan geenszins bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheden verklaren of weerleggen. De aanbeveling dat verzoeker van 2001 tot 2005 werkzaam was in een cultuurcentrum, de video, de foto's en de DVD vermogen evenmin een andere licht te werpen op wat voorafgaat. De Raad brengt tenslotte in herinnering dat de neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekers dienen niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoekers laten in hun verzoekschrift na in te gaan op de verscheidene vaststellingen van de commissaris-generaal aangaande de door hen neergelegde documenten, zodat deze staande blijven en de Raad deze tot de zijne maakt.

3.8. Verzoekers ondernemen in dit verzoekschrift verder geen werkelijke poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengen zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van het asielrelaas maken verzoekers dan ook evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk. Noch uit verzoekers

verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Verzoekers vroegen tevens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekers maken geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantonen dat de gegrondheid van hun asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoeren waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK